

Warszawa, 20 lipca 2016

Szanowny Pan Mateusz Morawiecki
Wicepremier, Minister Rozwoju

Szanowny Panie Premierze,

W odpowiedzi na pismo o sygn. DDR-VI-0210-3/7/16 z dnia 24 czerwca 2016 roku w sprawie przekazania do konsultacji publicznych *projektu założeń projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z sukcesją przedsiębiorstwa osoby fizycznej* oraz wiadomość otrzymaną 5 lipca 2016 r. od Pani Katarzyny Skrzek, radcy prawnego w Departamencie Doskonalenia Regulacji Gospodarczych Ministerstwa Rozwoju, stowarzyszenie Inicjatywa Firm Rodzinnych (dalej zwane: „**IFR**”) pragnie przedstawić uwagi odnoszące się do Projektu.

Z dużą satysfakcją i nadzieją powitaliśmy Państwa projekt i przekazując nasze uwagi wyrażamy chęć współpracy nad planowanymi rozwiązaniami na dalszych etapach legislacji¹.

Uwagi o charakterze zasadniczym:

Pkt. I Potrzeba i cel regulacji

Zdaniem IFR, tworzeniu założeń projektu ustawy powinien przyświecać cel, jakim powinno być unikanie zmuszania przedsiębiorców do zmiany formy prawnej prowadzonej działalności gospodarczej jedynie z powodu niedoskonałości instytucji i procedur prawnych związanych z sukcesją na wypadek śmierci lub zdarzeń uniemożliwiających przedsiębiorcy prowadzenie dotychczasowej działalności.

Przede wszystkim to przedmiotowe regulacje powinny umożliwiać sukcesorom przedsiębiorcy kontynuację działalności w maksymalnie niezmienionej formie, w przypadku gdy taka jest ich wola i plan biznesowy, jak również wówczas, kiedy rodzina w okresie żałoby nie ma jeszcze sprecyzowanej woli i planu.

Celem regulacji powinno być dążenie do takiego stanu, aby śmierć przedsiębiorcy była jak najmniejszą przeszkodą w przejęciu przedsiębiorstwa przez następców oraz w jego funkcjonowaniu. Możliwość przeprowadzenia sukcesji przedsiębiorstwa osoby fizycznej jest tym bardziej istotna w Polsce, że przeważająca liczba firm rodzinnych jest prowadzona właśnie w takiej formie, tak więc ułatwienia w tym zakresie zdecydują o powstrzymaniu fali likwidacji wielu – czasem doskonale prosperujących – podmiotów gospodarczych. Rozwiązania wprowadzone przez nową regulację powinny ułatwić skupienie się na optymalnym zarządzaniu przedsiębiorstwem w celu kontynuacji jego działalności, a nie likwidacji podmiotu gospodarczego. Ponadto powinna ona umożliwiać utrzymanie pozycji konkurencyjnej przedsiębiorstwa z jak najmniejszym uszczerbkiem. Ewentualne obniżenie konkurencyjności przedsiębiorstwa powinno wynikać jedynie z przyczyn rynkowych, a nie proceduralnych.

Rozwiązania wypracowane przy okazji przedmiotowych regulacji powinny także określać lub inspirować rozwiązania na wypadek:

- trwałej niezdolności do czynności prawnej przedsiębiorcy z przyczyn leżących poza jego wolą takich, jak m. in.: długotrwała utrata świadomości – śpiączka lub nieobecność wbrew woli – zaginięcie lub porwanie oraz
- śmierci współnika w spółce osobowej lub cywilnej.

¹ Nad treścią niniejszego pisma pracował zespół członków IFR w składzie: Tomasz Budziak, Iwona Chłopek, Anna Dukat, Anna Kosil-Jarząbek, Paweł Rataj, Zofia Rekosz ze wsparciem kancelarii DZP w osobach mecenasów: Roberta Niczyporka, dr. Tomasza Zalaśńskiego, Przemysława Furmagi

Pkt. II Sposób regulacji

Ustawa regulująca kwestie dotyczące sukcesji przedsiębiorstw osób fizycznych powinna wprowadzać swojego rodzaju stan fikcji prawnej poprzez nadanie tymczasowej osobowości prawnej przedsiębiorstwu zmarłego przedsiębiorcy.

Na marginesie chcielibyśmy wskazać, że do listy aktów prawnych wymagających wprowadzenia zmian należałoby dodać:

- ustawę z dnia 29 września 1994 roku o rachunkowości oraz
- Krajowe Standardy Rachunkowości,

w zakresie dotyczącym uregulowania wyceny majątku.

Ponadto ze starannością należy dokonać przeglądu przepisów „ukrytych” w innych aktach regulujących zobowiązania przedsiębiorców (np. dot. osób niepełnosprawnych) czy pomocy publicznej w zakresie zwrotu lub rozliczenia otrzymanych środków.

Pkt. III 1.1. Zakres regulacji – propozycje legislacyjne

Zdaniem IFR, w przypadku śmierci przedsiębiorcy podstawowym i najważniejszym problemem jest wygaśnięcie odpowiednio: (i) wszystkich stosunków prawnych, jakie zmarły zawarł z kontrahentami lub (ii) postępowań administracyjnych, których przedsiębiorca był stroną. Nie bez znaczenia pozostaje również fakt, że z uwagi na brak obowiązku prowadzenia drobiazgowej ewidencji, osoby podejmujące się prowadzenia przedsiębiorstwa zmarłego na samym początku swojej działalności nie mają realnej możliwości dowiedzenia się o wygaśnięciu umów i decyzji administracyjnych.

Celem zachowania bezpieczeństwa obrotu należałoby wprowadzić zasadę, w myśl której żadne zobowiązania i uprawnienia zmarłego przedsiębiorcy nie wygasnąby z chwilą jego śmierci, ale nabywałoby je w jego miejsce tymczasowo jego przedsiębiorstwo. Oczywiście strony nadal mogłyby rozwiązać stosunki prawne na ustalonych w umowach warunkach oraz nawiązywać nowe, niezbędne dla kontynuacji działalności przedsiębiorstwa.

Tym samym przedsiębiorstwo, do czasu uregulowania sytuacji poprzez dział spadku, nabywałoby tymczasową osobowość prawną.

Przyjęcie zaproponowanego rozwiązania może mieć wpływ na propozycje regulacji przedstawione przez Ministerstwo Rozwoju, które zmierzają w kierunku szczegółowych rozwiązań, a nie generalnego rozwiązania. Sądzymy, że wysiłek legislacyjny powinien wyraźnie iść w stronę generalnego rozwiązania.

W przypadku wprowadzenia instytucji prokurenta *mortis causa* istotne pozostaje określenie, na czyją rzecz będzie on działał. Zdaniem IFR, najbardziej uzasadnione zarówno ze względów teoretycznych, jak i praktycznych będzie uznanie, że działa on na rzecz przedsiębiorstwa. Tym samym przedsiębiorstwo *nolens volens* nabywałoby cechy podmiotowe osobowości prawnej. Należy zauważyć, że sam Projektodawca w propozycjach rozwiązań w zakresie prawa podatkowego stwierdza, że podatnikiem stawałoby się przedsiębiorstwo.

W tym miejscu zasadne wydaje się rozważenie, czy w takim wypadku majątek przedsiębiorstwa powinien być traktowany tak, jak majątek jednoosobowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością.

Ze względów redakcyjnych IFR proponuje wprowadzenie pkt. III 1.2 Posługiwanie się firmą osoby fizycznej po jej śmierci. W związku z powyższym niezbędna byłaby aktualizacja dalszej numeracji.

Z punktu widzenia prowadzenia działalności gospodarczej po śmierci przedsiębiorcy nie mniej ważna, jak sam Projektodawca słusznie zauważył, byłoby umożliwienie posługiwania się przez prokurenta *mortis causa* firmą przedsiębiorcy po jego śmierci w okresie przejściowym działalności przedsiębiorstwa, tj. od dnia otwarcia spadku do dnia spadku w całości bądź w części obejmującego przedsiębiorstwo, z jednoczesnym obowiązkiem używania dodatkowego oznaczenia „w spadku”, bez konieczności uzyskiwania zgody na posługiwanie się nazwiskiem zmarłego przedsiębiorcy.

We wspomnianym zdaniu warto byłoby sprecyzować, że ma to miejsce przed działem spadku. Jednak należy pamiętać, że również po działaniu spadku firma przedsiębiorstwa pozostaje istotnym elementem rozpoznawalności na rynku. Szczególnie, jeżeli imię i nazwisko założyciela jest jej podstawowym elementem rozpoznawalności rynkowej. W takiej sytuacji należałoby umożliwić spadkobiercom z kręgu rodziny utrzymanie firmy z nazwiskiem założyciela niezależnie od nazwisk, które noszą (szczególnie istotne dla zamężnych córek, które przyjęły nazwisko męża).

Nie ulega wątpliwości, że również spadkobierców może być wielu.

Zasadne byłoby rozważenie wprowadzenie możliwości kontynuacji działalności przedsiębiorstwa po zakończeniu działu spadku z zachowaniem dotychczasowej firmy z rozszerzeniem: „Sukcesorzy”. Katalog osób uprawnionych do korzystania z proponowanej opcji powinien być ograniczony do osób biorących udział w konkretnym spadkobranium, jeśli ich udział dotyczy przedsiębiorstwa, a w dalszej kolejności ich zstępnych.

Umożliwienie prowadzenia przez sukcesorów działalności pod niezmienioną firmą, a z dodatkiem „Sukcesorzy” podkreślałoby ciągłość i rodzinny charakter przedsiębiorstwa, który staje się coraz większą wartością na rynku, co potwierdzają badania opinii publicznej zlecone przez IFR.

Dotychczasowy Pkt. III 1.2. Prokurent *mortis causa*

W związku z proponowanym przez Projektodawcę dopuszczeniem generalnej możliwości ustanowienia przez osobę fizyczną prowadzącą działalność gospodarczą prokurenta, który podlegałby wpisowi do CEIDG, warte rozważenia ze względów praktycznych wydaje się uproszczenie procedury poprzez dodanie we wniosku CEIDG rubryki umożliwiającej zgłoszenie ustanowienia prokury.

Słuszna wydaje się więc propozycja wprowadzenie nowej instytucji – przedstawiciela w sprawach związanych z prowadzeniem przedsiębiorstwa, mogącego podjąć działalność związaną z prowadzeniem przedsiębiorstwa po śmierci przedsiębiorcy – prokurenta *mortis causa*.

Zdaniem IFR należałoby wprowadzić analogiczne rozwiązania dla wspólników spółek osobowych i cywilnych.

Zasadne byłoby również sprecyzowanie fragmentu dotyczącego możliwości ustanowienia prokurenta *mortis causa* przez samych spadkobierców, zainteresowanych kontynuacją działalności przedsiębiorstwa w zakresie:

- określenia: (i) zobowiązanego do zgłoszenia do CEIDG prokurenta *mortis causa*, (ii) czy i w jaki sposób konieczne będzie uprawdopodobnienie urzędzie gminy faktu bycia spadkobiercą, (iii) czy będzie możliwość dokonania takiego zgłoszenia internetowo;
- doprecyzowania, że przedsiębiorca powinien móc w łatwy sposób, poprzez CEIDG, ustanawiać lub zmieniać postanowienia dotyczące prokury.

Istotne wydaje się również rozważenie sposobów zabezpieczenia interesów małoletniego spadkobiercy.

Z praktycznego punktu widzenia sądem właściwym dla ustanowienia prokurenta *mortis causa* powinien być właściwy sąd gospodarczy, ponieważ postępowanie to dotyczyłoby sprawnego zarządzania przedsiębiorstwem, a nie działu spadku. Sądy rodzinne mogą nie być przygotowane do takich postowań.

W akapicie dotyczącym zarządzania przez prokurenta *mortis causa* przedsiębiorstwem tymczasowo, jako częścią spadku, wydaje się zasadne:

- nadanie następującego brzmienia ust. 4: „(...) regulowałby – z majątku przedsiębiorstwa – zobowiązania prywatnoprawne i publicznoprawne związane z funkcjonowaniem przedsiębiorstwa”; IFR proponuje zmianę brzmienia ze względu na przypadki, gdy przedsiębiorstwo nie przynosi dochodów;

- dodanie ust. 5: „dokonywałyby wypłat na alimentację najbliższej rodziny”;
- w stosunku do ust. 6 z dodanie postanowienia o odpowiedzialności za regulowanie zobowiązań do wysokości posiadanych środków, tym bardziej, że to prokurent dysponowałby dostępnymi środkami finansowymi na kontach bankowych.

Niemniej istotne byłoby umożliwienie w przypadku, gdy prokurent wyłoniony byłby z grona spadkobierców, działania bez wynagrodzenia – tak jak ma to miejsce w przypadku przedsiębiorcy. W takim przypadku do rozważenia pozostałaby kwestia nieuznawania przez przedsiębiorstwo z tego tytułu przychodu podatkowego.

W przypadku zaś braku zakończenia działu spadku w terminie rocznym lub określonym pierwotnie przez sąd, prokura *mortis causa* powinna być przez sąd bez wniosku osoby, która uprawdopodobni, że jest spadkobiercą, przedłużona do czasu zakończenia postępowania o dział spadku, którego przedmiotem jest przedsiębiorstwo.

W stosunku do fragmentu: „W zamierzeniu projektodawcy wprowadzenie do systemu prawa nowej instytucji – prokurenta *mortis causa* nie będzie wpływać, w tym przede wszystkim wyłączać możliwości zastosowania innych instytucji prawnych przewidzianych w przepisach prawa dla zarządu spadkiem albo jego zorganizowaną częścią (kurator spadku, wykonawca testamentu). Proponuje się wprowadzenie odesłań, zgodnie z którymi – w braku prokurenta *mortis causa* – przepisy dotyczące prokurenta będą w odpowiednim zakresie stosowane do kuratora spadku albo wykonawcy testamentu” zasadne wydaje się rozważenie, czy opisane rozwiązanie nie grozi kolizją norm. Tworząc przepisy należałoby uregulować stosunki prawne pomiędzy powołanym prokurentem *mortis causa* a kuratorem spadku – przy założeniu, że obie instytucje będą powołane.

W projekcie założeń warto byłoby uwzględnić fakt, że prowadzenie przedsiębiorstw w formie spółek osobowych jest powszechne i niesie ze sobą wiele racjonalnych przesłanek potencjalnie wzmacniających przedsiębiorstwa. Nie można zatem pozbawiać przedsiębiorców prowadzących swoją działalność w formie spółek osobowych możliwości, które przysługiwałyby przedsiębiorcom indywidualnym. Należy zatem rozszerzyć możliwość stosowania instytucji prokurenta *mortis causa* na spółki cywilne oraz osobowe uwzględnić w tej instytucji gospodarstwa rolne.

Zdaniem IFR, należy w ustawie z dnia z dnia 29 sierpnia 1997 roku Ordynacja Podatkowa wyraźnie określić, kto w okresie przejściowym odpowiada za odprowadzenie podatków i w jakim zakresie, celem uniemożliwienia powstania dodatkowych kosztów egzekucyjnych i kosztów odsetek, które obciążałoby przedsiębiorstwo w spadku.

Jak słusznie zauważył Projektodawca, wartościowe byłoby „wprowadzenie rozwiązań prawnych o charakterze ogólnym, pozwalających na oddzielenie majątku >>prywatnego<< przedsiębiorcy od majątku związanego z prowadzoną działalnością gospodarczą (...)” Temu celowi może służyć wprowadzenie możliwości prowadzenia działalności gospodarczej w formie swojego rodzaju jednoosobowej spółki charakteryzującej się cechami spółki jawnej. Zapewne można dla tej formy stworzyć odrębną nazwę – np. „przedsiębiorca rejestrowy”. Tu zasadne byłoby rozważenie, czy uregulowania dotyczące tej nowopowstałej formy powinny być zamieszczone w Kodeksie cywilnym czy w Kodeksie spółek handlowych.

Pkt. III 2.1. Utrzymanie w mocy decyzji administracyjnych

IFR proponuje dodanie do tytułu niniejszego pkt. III 2.1 również zobowiązań umownych.

Przede wszystkim istotne jest, by śmierć przedsiębiorcy nie oznaczała automatycznego rozwiązania umów. Ogólną zasadą powinna być ich kontynuacja przez przedsiębiorstwo „w spadku”, które nabywa tymczasową osobowość prawną. Mogłyby być one za to wypowiedziane w zwykłym trybie określonym w umowach.

Podobnie, w stosunku do następców prawnych zmarłego przedsiębiorcy, którzy będą kontynuowali jego działalność gospodarczą, zasadne jest zapewnienie ciągłości stosunków administracyjnoprawnych będących istotnym elementem, determinującym zakres i sposób wykonywania działalności gospodarczej.

Należy ponadto rozważyć przyjęcie tymczasowej fikcji prawnej, by w okresie do działu spadku podmiotem decyzji było przedsiębiorstwo, a nie zmarły. Po zakończeniu działu spadku organy administracji powinny mieć obowiązek w określonym terminie wydać decyzje administracyjne na rzecz sukcesorów przejmujących przedsiębiorstwo o treści takiej, jak dla zmarłego adresata.

Podobnie relacje regulowane innymi działami prawa powinny być kontynuowane tak, jak gdyby przedsiębiorca dalej żył, ale pod postacią przedsiębiorstwa do czasu zakończenia działu spadku, który ostatecznie określi na kogo osobiście przejdą te relacje.

Pkt. III 2.3. Posługiwanie się numerami NIP i REGON

Jak słusznie zauważył Projektodawca, „w okresie działania prokurenta *mortis causa* mógłby on dla identyfikacji przedsiębiorstwa posługiwać się numerami NIP i REGON zmarłego przedsiębiorcy zaopatrzonymi w dodatkowe oznaczenie, np. literę „S” (od „spadek”)”.

Zdaniem IFR, ważne byłoby również umożliwienie kontynuacji posługiwania się tak oznaczonymi numerami NIP i REGON przez sukcesorów, np. przez okres przynajmniej 3 lat, m. in. kontynuacji ratalnej spłaty zobowiązań wynikających chociażby z umów leasingu.

Pozostałe uwagi:

Dotychczasowy pkt. III 1.3. Dostęp do rachunku bankowego

Zdaniem , wysokość środków pieniężnych, związanych z działalnością przedsiębiorstwa, do której dostęp miałyby prokurent *mortis causa* mogłyby zostać określana procentowo.

Ponadto przy tworzeniu założeń projektu należy pamiętać, że przedsiębiorstwa prowadzone w formie działalności gospodarczej są najczęściej podstawowym źródłem alimentacji rodziny. Uprawnienia prokurenta *mortis causa*, a przede wszystkim ograniczenia, nie powinny uniemożliwiać alimentacji najbliższych z powodu obawy o nieuprawnione działanie. Prokurent *mortis causa* powinien mieć możliwość bieżących wypłat dla osób będących na utrzymaniu zmarłego – nie tylko z dochodów, ale i z majątku przedsiębiorstwa.

Dotychczasowy pkt. III 1.5. Obowiązek ogłoszenia o możliwości nabycia przedsiębiorstwa i prawo pierwokupu przez pracowników

Niezbędne przy tworzeniu projektu założeń ustawy wydaje się wprowadzenie regulacji związanych z określeniem zasad wyceny przedsiębiorstwa w ustawie z dnia 29 września 1994 roku o rachunkowości, być może przydałby się osobny Krajowy Standard Rachunkowości i zmiany w poszczególnych ustawach regulujących kwestie podatkowe.

Dotychczasowy pkt. III 1.6. Regulacje proceduralne związane z ustanowieniem prokurenta przez sąd

Zdaniem IFR, podobnie jak przypadku powołania prokurenta *mortis causa* przez przedsiębiorcę, istotne byłoby umożliwienie prowadzenia działalności bez wynagrodzenia i w konsekwencji bez rozpoznawania z tej przyczyny przychodu dla przedsiębiorstwa.

Prokurent *mortis causa* (niezależnie od trybu powołania) powinien mieć obowiązek sporządzenia inwentarza najważniejszych składników majątkowych i zobowiązań przedsiębiorstwa na dzień objęcia przez siebie obowiązków i przedstawienia go niezwłocznie osobom, które go powołały – uwaga aktualna również w stosunku do pkt. III 1.3 Prokurent *mortis causa*.

Dotychczasowy pkt. III 1.7. Zmiana ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych

Zasadne byłoby umożliwienie odroczenia terminu uregulowania opłaty od wniosku o ustanowienie i odwołanie prokurenta analogicznie do wysokości opłaty od innych wniosków z zakresu prawa spadkowego, m.in. wniosku o zabezpieczenie spadku np. do 1 miesiąca na czas żałoby.

Pkt. III 2.4. Pomoc publiczna

Przejęcie przedsiębiorstwa przez sukcesorów nie powinno gwałtownie pogarszać ich sytuacji z powodu obowiązujących procedur. Na przykład w przypadku przekroczenia limitów określonych przez administrację warto byłoby, żeby sukcesorzy mieli zagwarantowane, że z powodu przekroczenia lub niedotrzymania limitów w wyniku spadkobrania nie będą zobowiązani do zwrotu otrzymanego świadczenia, a jeśli będą musieli dokonać zmian dostosowawczych, to przepisy określą rozsądny okres karencyjny na niezbędną restrukturyzującą. Analogicznie powinna zostać rozwiązana kwestia pomocy *de mini mis* oraz PFRON.

Przedsiębiorca będący osobą niepełnosprawną i/lub zatrudniający osoby niepełnosprawne korzysta z ulg i dofinansowań pochodzących z różnych źródeł takich, jak PFRON czy Powiatowy Urząd Pracy. Celowe byłoby takie przygotowanie regulacji, aby ulgi i dofinansowania w tym przypadku nie mogły wygasnąć, celem ograniczenia uszczerbku finansowego dla przedsiębiorstwa oraz zabezpieczenia interesów pracowników.

Pkt. III 4.1. Zmiany w zakresie prawa podatkowego

Zdaniem IFR, „upodmiotowienie” przedsiębiorstwa powinno być myślą przewodnią całego regulowanego zagadnienia.

Ponadto zwroty podatków związane z prowadzeniem przedsiębiorstwa za życia zmarłego powinny powiększać majątek przedsiębiorstwa, a nie majątek osobisty zmarłego. Śmierć przedsiębiorcy nie powinna utrudniać uprawnień do zwrotów podatków. Podobnie zaliczanie i rozliczanie straty podatkowej powinno być kontynuowane podczas postępowania spadkowego i potem przez sukcesorów. Państwo nie powinno zarabiać na śmierci przedsiębiorców, a dbać o minimalizację jej skutków.

Przy okazji przedmiotowych regulacji warto byłoby pamiętać o uregulowanie sytuacji prawnej sukcesora także w ustawie z dnia z dnia 29 sierpnia 1997 roku Ordynacja Podatkowa.

Zdaniem IFR, należy zwrócić uwagę także na wyrok WSA w Poznaniu z dnia 11 lutego 2016 r sygnatura akt ISA/Po 2030/15 . Przepisy podatkowe Ordynacji podatkowej, normujące zasady zastępstwa prawnego w prawie podatkowym, nie modyfikują zasad zaliczania do kosztów uzyskania przychodów wynikających z odrębnych ustaw podatkowych. Według tego stanowiska Sądu określonego w wyżej wymienionym wyroku, następca prawny nie może nabyć w drodze sukcesji praw, w tym prawa do zaliczania kosztów uzyskania przychodów, które zostały już zrealizowane przez poprzednika prawnego. Następstwo prawne w tym przypadku oznaczać będzie możliwość uwzględnienia przez następcę prawnego tych kosztów, które zostały poniesione przez poprzednika prawnego, lecz z uwagi na ich charakter zostaną zaliczone do kosztów uzyskania przychodu w dacie osiągnięcia związanego z nim przychodu, uzyskanego już przez następcę prawnego

W związku z ze zmianami regulacji dotyczących spraw podatkowych aktualna pozostaje kwestia wyceny przedsiębiorstwa osoby fizycznej w razie śmierci przedsiębiorcy.

Pkt. III 4.2. Udział prokurenta *mortis causa* w postępowaniach podatkowych

Zdaniem IFR, dobrze byłoby podkreślić, że prokurent *mortis causa* działałby w imieniu i na rzecz przedsiębiorstwa.

Pkt. III 5. Kwestie intertemporalne

IFR proponuje zastąpienie dotychczasowego pkt. III 5. Kwestie intertemporalne punktem „Kwestie spłat pozostałych spadkobierców” w następującym brzmieniu:

„Proponuje się zapisanie w prawie odroczenia spłat spadkobierców, którzy zdecydowali się na kontynuowanie działalności zmarłego. W obecnym stanie prawnym spadkobiercy, którzy otrzymują mniej składników majątkowych z masy spadkowej mają prawo do natychmiastowej spłaty w postaci pieniężnej. Oznacza to, że sukcesor firmy rodzinnej musi znaleźć w krótkim czasie środki pieniężne na spłatę rodzeństwa, rodzica, innych spadkobierców. Konieczność tej spłaty w krótkim okresie często doprowadza do podziału lub wyprzedazy

majątku nieuzasadnionych z punktu interesów kontynuacji interesów. Proponuje się 3 lata na uregulowanie zobowiązań dla pozostałych spadkobierców.

Tym samym dotychczasowy pkt. III 5. Kwestie intertemporalne stały się pkt. III 6.

Mamy nadzieję na dalsze uczestnictwo w procesie legislacji

Z wyrazami szacunku

Tomasz Budziak
Wiceprezes Zarządu

Sebastian Margalski
Dyrektor Wykonawczy,
Członek Zarządu